

مولای ما به گشودگی انسانی خود با حقیقت گشوده‌ی عالم زندگی را معنا کرده‌اند

شماره پرسش: ۲۵۷۳۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۹/۱۱ ۰۸:۲۸:۴۶

متن پرسش

سلام علیکم: حضرت امیر در خطبه ۱۰ نهج البلاغه خطاب به سران ناکثین می فرمایند «ان معی لبصیرتی ما لبست علی نفسی و لا لبس علی». ایشان می فرمایند که من حقیقت را بر خود مشتبه نساخته‌ام و کس دیگری هم بر من مشتبه نساخته است. آیا بر اساس این جمله می توان گفت سر منشاء فسادها و انحرافات فردی و اجتماعی حاصل دو مورد: ۱. خود بینی و تعیین معیار اعمال بر اساس حال درونی و امیال مان ۲. عدم رعایت و تدقیق و متعهد بودن به بسیاری اصول بویژه در مراودات و رفاقتها که ثمرش سوار شدن دیگران بر قلب و ذهن هاست، بیان کرد با توجه به اینکه ایشان می فرمایند ته خودم بر اساس میل خویش، حقیقت را کتمان کردم و نه دیگران مرا فریفته اند و از جهل و سهل انگاری ام بهره جسته اند؟ با تشکر و التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین‌طور است. مولای ما به گشودگی انسانی خود با حقیقت گشوده‌ی عالم زندگی را معنا کرده‌اند همان چیزی که مولوی را مولوی کرد و او در گزارش احوال خود، مثنوی را سرود. موفق باشید